

SONČNA VRATA

Sončna Vrata pripeljejo posameznika na pot Ljubezni in Modrosti. Kdor v sebi odkrije ta Dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega Vesoljnega reda, od najmanjših zakonitosti, pa vse do Prasetlobe Večnega Ognja, kateri napaja vso Neskončnost.

180. OBJAVA

17. februar 2023

TRIJE DNEVI V TEMPLJU

» Pohvalne besede rimskega sodnika dečku Jezusu in le - tega govor o redu, katerega urejujejo državni zakoni in o Božjem zakonu ljubezni do bližnjega. «

1. Tukaj je sodnik dejal: "Ampak, ti najmilejši deček, ki si se spustil naravnost iz nebes! Saj si že zdaj modrejši, kakor vsi modrijani, ki so kdajkoli živeli na tej Zemlji! Kaj šele bo iz tebe?! Ja, ti si pravi Mesija (posrednik med Bogom in ljudmi), kajti še nikoli ni kak modrijan tako jasno in s tako malo besedami prikazal razlike med snovjo, dušo in duhom kakor ti. Resnično, ta pouk zasluži še celo lastno nagrado, kajti česa takega še ni bilo nikdar!"

2. Odvrnil sem mu: "Pusti to vnemar, plemeniti prijatelj! Katero plačilo bi, Mi pač ti mogel dati, da ti ga, ne mogel takoj tisočkratno povrniti?! Resnično ti povem, kdorkoli bo kdajkoli storil karkoli dobrega svojim revnim soljudem iz resnične čiste ljubezni do Boga in soljudi, ta bo to storil Meni in poplačano mu bo tisočkratno. Toda prav tako tudi vse slabo in hudobno, kar bo kdo prizadejal svojim soljudem!"

3. Sodnik je vprašal: "Kaj bi hotel podrobneje označiti kot slabo in hudobno kar naj ne bi prizadejali bližnjim?! Rad bi to vedel, kajti kot sodnik sem pogosto v stanju prizadejati bližnjemu često zelo slabo in hudobno, seveda zelo pogosto proti moji volji. Vendar naš zakon je bronast in ne pozna izjem, niti proti lastnim otrokom! - Povej mi o temu nekaj trajnega!"

4. Povedal sem: "Ko bi ti napravil zakone, potem bi jih ti lahko tudi spreminjal, vendar so oni stara dobro preiščljena volja ljudstva in postavili so te priganjati k pravični poravnavi grešnike zoper takšno voljo ljudstva. Če pa to, kar zakon predpisuje izvajaš pravično s strogo vestnostjo: s tem ne povzročiš nikakršne hudobije, ampak samo dobro!"

5. Kajti vsak, ki živi kot del velike človeške družbe, mora sprejeti zakone reda in si jih napraviti za lastno življenjsko vodilo. Če pa tega noče, mora kot očitno osamljeni in slabotnejši sprejeti nujne grenke posledice svojega zopništva proti splošni ureditvi v ljudstvu.

6. In sodnik, katerega postavi ljudstvo ali njegov vladajoči predstavnik, ki je kralj ali celo cesar in ki v celoti pozna in obvlada zakon ter ga strogo in pravično izvaja, ne more drugače, kakor storiti dobro,

kajti on pleje plevel s polja človeškega posevka - kadar pa tako deluješ, izpolnjuješ tvojo dolžnost in si dobrotnik redoljubnih in red spoštuječih ljudi.

7. Ko pa ti kot sodnik v glavnem skrbiš, da se s sodbo, nekega zablodelega človeka, ne toliko kaznuje ampak predvsem poboljša, je to nebeška krepost v tvojem srcu, kajti slediš večno resničnemu zakonu ljubezni do bližnjega, ki se takole glasi: "Kar ti po pameti želiš, da se ti ne stori, tega ne stori tudi ti tvojim soljudem!" S tem pa si tako pred Bogom kakor pred ljudmi že popolnoma v redu in se ti ni potrebno več brigati za to, kaj je pravzaprav dobro in kaj je zlo!

8. Ko bi le ti, ki tukaj sedijo na Mojzesovem in Aronovem stolu, tako delali in bi bili tako delali, jih ne bi Rimljani nikoli in nikdar podjarmili. Ampak, ker niso hoteli ostati zvesti staremu zakonu, ki je bil dan enak za vse ljudi, temveč so si naredili pravila po svojih poželenjih, je Bog odvrnil od njih svoj obraz in jih dal pod ostro šibo poganov, pod katero bodo zaradi svoje velike in grobe trmoglavosti tudi ostali.

9. Ti si pogan, pa si Me spoznal, tile pa so Judje in naj bi bili Jehovini otroci, vendar Me ne prepoznajo in Me bodo tudi težko prepoznali! Kako je sedaj to?! Zdi se mi, kot je tu nek prerok govoril, seveda že takrat mrtvim ušesom: "Prišel je k Svojim v Svojo lastnino in Njegovi ga niso prepoznali in sprejeli!" - Vendar naj bo temu kakor že hoče, pokazal sem ti samo pravo stanje stvari in čas je, pogledati si tista besedila, katera je našel višji duhovnik in ki se Mi naj ne bi prilegala!"

Jakob Lorber: TRIJE DNEVI V TEMPLJU (str. 70 - 73)